

Adı:
Soyadı:
Sınıfı: No:

Türkçe Dersi

Okuyorum - Anlıyorum Etkinlikleri

Sevgili öğrenciler; aşağıdaki metni noktalama işaretlerine, vurgu, tonlama ve telaffuza dikkat ederek okuyunuz.

DİŞİ KÖPEK İLE ARKADAŞI

Köpeğin biri yavrulamak üzereymiş. Sancıları birden bire bastırınca ne yapacağını bilememiş. Oradan oraya koşarken bir dostuyla karşılaşmış. Dostu,

– Hayrola bu telaşın ne, diye sormuş.

Doğurmak üzere olan köpek acı ile kıvranarak,

– Sormayın dostum, neredeyse sokakta doğuracağım. Ne olur iki üç günlüğüne kulübenizi bana veriniz, diye yalvarmış. Diğeri,

– Aşk olsun, iki üç günün sözü mü olur, gelin benim kulübemde doğurun, diyerek memnuniyetle kulübesini arkadaşına vermiş.

Aradan bir süre geçince ev sahibi çıkagelmiş. Anne köpek, yavruları kucığında,

– Ne olur, bir iki hafta daha izin verin. Çocuklar gözlerini daha yeni açtılar.

Şöyle ayağa kalkıp yürümeye başlasınlar hemen çıkarım, diye yalvarmış. Ev sahibi “Madem bir iyilik yaptım, bir işe yarasın bari.” diye buna da razı olmuş. Hatta süreyi bir iki hafta da kendisi uzatmış.

Sonunda evine çıkagelmiş ve anne köpeğe,

– Maşallah çocukların epeyce büyümüş, artık izin verin de evime gireyim, demiş.

Anne köpek; iyice büyümüş, kavgaya hazır yavruları ile hırlayarak dişlerini göstermiş ve iyiliksever köpeğe,

– Biz kulübeni boşaltmaya hazırız fakat gücün yetiyorsa sen çıkar bizi, diye meydan okumuş.

ASLAN İLE İYİLİKBİLİR FARE

Bir fındık faresi yanlışlıkla, uyuyan bir aslanın üzerine çıkmış ve şaşkın şaşkın dolaşmaya başlamış. Aslan “Kim o beni tatlı uykumdan uyandıran?” diye öfkeyle yerinden fırlamış. Bir de bakmış ki ufak bir fare. Hemen tutup ağzına atacakken fare,

– Ne olur beni bırak. Ben senin dişinin kovuğunu bile doldurmam. Bir gün gelir benim de sana bir iyiliğim dokunur, diye yalvarmış.

Fare böyle yalvarınca aslanın kızgınlığı geçmiş ve gülerek,

– Hadi canım sen de. Etin ne, budun ne ki bana iyiliğin dokunsun, diyerek fareyi bırakmış.

Birkaç gün sonra aslan, avcılarının kurduğu bir tuzığa düşmüş. Avcılar gelip onu bir ağaca sımsıkı bağlamışlar. Aslan var gücü ile zorlamış ama ipleri koparamamış. Kükremeye, inlemeye başlamış. Farenin de yuvası o civarda imiş. Aslanın inlemelerini duyunca koşarak gelip ipleri kemirmeye başlamış. Sonunda aslanı tuzaktan kurtarmış. Aslan bu küçük fareye teşekkür ederken fare ona şöyle demiş:

– Zamanında sen bana gülmüştün, benden bir fayda geleceğini hiç beklemiyordun ama gördün işte. Fareler de iyilik bilirler. Ufacıkırlar ama onların da yapacakları büyük şeyler vardır.